

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 7745/2552

บริษัทมิตรแท้ประกันภัย จำกัด โจทก์ บริษัทโรงพยาบาลศิวเวช จำกัด กับพวก จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 195, ป.วิ.อ. มาตรา 225, ป.วิ.อ. มาตรา 226, ป.วิ.อ. มาตรา 226/5, ป.วิ.อ. มาตรา 237

ย่อ / หลักกฎหมาย

แม้คำเบิกความของพยานโจทก์ในชั้นได้สวนมูลฟ้อง ซึ่งศาลต้องบันทึกไว้ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 237 วรรคหนึ่ง เป็นพยานเอกสารอย่างหนึ่งซึ่งน่าจะพิสูจน์ได้ว่า จำเลยทั้งสองมีความผิดหรือบริสุทธิ์ โจทก์จึงขอขบที่จะอ้างเป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 226 แต่การที่ศาลชั้นต้นไม่ได้บันทึกคำเบิกความของ ว. ผู้รับมอบอำนาจจากโจทก์ และจำสืบทารวจ ส. ผู้ได้รับบาดเจ็บ พยานโจทก์ในชั้นได้สวนมูลฟ้องมารับฟังประกอบการวินิจฉัยว่าจำเลยทั้งสอง กระทำความผิดหรือไม่นั้นข้อเท็จจริงได้ความว่า ในการสืบพยานโจทก์ในชั้นพิจารณา ศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้งดสืบ ว. และจำสืบทารวจ ส. พยานโจทก์ เนื่องจากความผิดของโจทก์ที่ละเลยเพิกเฉยไม่เอาใจใส่ในการส่งหมายเรียกให้พยานหรือนำพยานมาศาล จึงไม่ใช่กรณีมีเหตุจำเป็นหรือเหตุอันสมควรที่ศาลอาจรับฟังบันทึกคำเบิกความของ ว. และจำสืบทารวจ ส. ในชั้นได้สวนมูลฟ้อง ประกอบพยานหลักฐานอื่นในชั้นพิจารณาได้ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 226/5 ที่แก้ไขใหม่ในระหว่างการพิจารณาของศาลอุทธรณ์ภาค 1 ดังนั้น แม้จะย่อนสำนวนให้ศาลชั้นต้นพิพากษาใหม่ตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1 ศาลชั้นต้นก็ไม่อาจนำบันทึกคำเบิกความของพยานโจทก์ทั้งสองปากในชั้นได้สวนมูลฟ้องนั้นมารับฟังประกอบการวินิจฉัยชี้ขาดคดีได้ตามบทบัญญัติดังกล่าว ปัญหาข้อนี้เป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ศาลฎีกายกขึ้นวินิจฉัยเองได้ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้อง ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ.2541 มาตรา 73 , 74 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 , 86 , 90 , 91, 269 , 341 พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ.2535 มาตรา 45 ศาลชั้นต้นได้สวนมูลฟ้องแล้ว เห็นว่า คดีมีมูลเฉพาะข้อหาความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 269 ให้ประทับฟ้อง ส่วนข้อหาอื่นให้ยกฟ้อง จำเลยทั้งสองให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 1 วินิจฉัยว่า คำเบิกความของพยานในชั้นได้สวนมูลฟ้อง โจทก์ขอขบที่จะอ้างเป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 226 ที่ศาลชั้นต้นไม่รับฟังคำเบิกความพยานโจทก์ในชั้นได้สวนมูลฟ้องประกอบการวินิจฉัยคดี จึงไม่ชอบ พิจารณาพิพากษายก คำพิพากษาศาลชั้นต้น ให้ศาลชั้นต้นพิพากษาใหม่ตามรูปคดี จำเลยทั้งสองฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "จำเลยทั้งสองฎีกาว่า ศาลชั้นต้นใช้ดุลพินิจวินิจฉัยคำเบิกความของพยานโจทก์ในชั้นได้สวนมูลฟ้องประกอบการวินิจฉัยคดีแล้ว การพิจารณาพิพากษาคดีของศาลชั้นต้น ชอบด้วยกฎหมาย ศาลอุทธรณ์ภาค 1 ขอขบที่จะพิจารณาพิพากษาคดีไปโดยไม่ต้องย่อนสำนวนไปให้ศาลชั้นต้นพิจารณาพิพากษาใหม่ เห็นว่า แม้คำเบิกความของพยานโจทก์ในชั้นได้สวนมูลฟ้อง ซึ่งศาลต้องบันทึกไว้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 237 วรรคหนึ่ง เป็น

พยานเอกสารอย่างหนึ่งซึ่งน่าจะพิสูจน์ได้ว่า จำเลยทั้งสองมีผิดหรือบริสุทธิ์ โจทก์จึงชอบที่จะอ้างเป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 226 ดังที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 วินิจฉัยก็ตาม แต่การที่ศาลชั้นต้นไม่ได้นำบันทึกคำเบิกความของนางสาววิมาลา ผู้รับมอบอำนาจจากโจทก์ และจำสืบทำรวจสุธีร์หรือธนยศ ผู้ได้รับบาดเจ็บ พยานโจทก์ในชั้นไต่สวนมูลฟ้องมารับฟังประกอบการวินิจฉัยว่าจำเลยทั้งสองกระทำความผิดหรือไม่ นั้นข้อเท็จจริงได้ความว่า ในการสืบพยานโจทก์ในชั้นพิจารณา ศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้งดสืบนางสาววิมาลาและจำสืบทำรวจสุธีร์หรือธนยศ พยานโจทก์ เนื่องจากความผิดของโจทก์ที่ละเลยเพิกเฉยไม่เอาใจใส่ในการส่งหมายเรียกให้พยานหรือนำพยานมาศาล จึงไม่ใช่กรณีมีเหตุจำเป็นหรือเหตุอันสมควร ที่ศาลอาญารับฟังบันทึกคำเบิกความของนางสาววิมาลาและจำสืบทำรวจสุธีร์หรือธนยศในชั้นไต่สวนมูลฟ้องประกอบพยานหลักฐานอื่นในชั้นพิจารณาได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 226/5 ที่แก้ไขใหม่ในระหว่างการพิจารณาของศาลอุทธรณ์ภาค 1 ดังนั้น แม้จะย้อนสำนวนให้ศาลชั้นต้นพิพากษาใหม่ตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1 ศาลชั้นต้นก็ไม่อาจนำบันทึกคำเบิกความของพยานโจทก์ทั้งสองปากในชั้นไต่สวนมูลฟ้องนั้นมารับฟังประกอบการวินิจฉัยชี้ขาดคดีได้ตามบทบัญญัติดังกล่าว ปัญหาข้อนี้เป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ศาลฎีกายกขึ้นวินิจฉัยเองได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225 ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 ยกคำพิพากษาศาลชั้นต้นให้ศาลชั้นต้นพิพากษาใหม่ ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย กรณีไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยฎีกาของจำเลยทั้งสอง" พิกษายกคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ภาค 1 ให้บังคับตามคำพิพากษาของศาลชั้นต้น

องค์คณะ

สุวัฒน์ วรรณะหทัย · วรพจน์ วิไลชนม์ · อนันต์ ชุมวิสูตร

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/7745/2552>